मि । इत्युक्त्वा तथाकरोत् ततश्छिन्ने स्नायुबन्धे द्रुतमुत्पतितेन धनुषा हृदि भिन्नः स दीर्घरावः पञ्चत्वं गतः । अतो ऽहं ब्रवीमि ।

कर्तव्यः संचयो नित्यं कर्तव्यो नातिसंचयः ।
पश्य संचयशीलो ऽसौ धनुषा जम्बुको हतः ॥ ३ ॥

V. (I. 8.)

DER PRINZ UND DIE FRAU DES KAUFMANNSSOHNES.

अस्ति कान्यकुब्जविषये राजा वीरसेनो नाम । तेन वीरपुरनाम्नि नगरे तुङ्गबलो नाम राजपुत्रो भोगपतिः कृतः । स च महाधनस्तरुण एकदा स्वनगरं भ्राम्यन्नतिप्रौढयौवनां लावण्यवतीं नाम वणिक्पुत्रबधूमालोकयामास । ततः स्वहर्म्यं गत्वा स्मराकुलितमतिस्तस्याः कृते दूतीं प्रेषितवान् सापि लावण्यवती तदवलोकनक्षणात्प्रभृति स्मरशरप्रहारजर्जितहृदया तदेकचित्ताभवत् तथा ह्युक्तं ।

न स्त्रीणामप्रियः कश्चित्प्रियो वापि न विद्यते ।
गावस्तृणमिवारण्ये प्रार्थयन्ति नवं नवं ॥ १ ॥

अथ दूतीवचनं श्रुत्वा लावण्यवत्युवाच । अहं पतिव्रता परपुरुषस्पर्शमात्रमपि न करोमि । यतः ।

सा भार्या या गृहे दक्षा सा भार्या या प्रजावती ।
सा भार्या या पतिप्राणा सा भार्या या पतिव्रता ॥ २ ॥
न सा भार्येति विख्याता यस्यां भर्ता न तुष्यति ।
अग्निसाक्षिकमर्यादो भर्ता हि शरणं स्त्रियाः ॥ ३ ॥

ततो यद्यदादिशति मे प्राणेश्वरः । तत्तदेवाहमविचारितं करोमि । दूत्योक्तं । सत्यमेतद् लावण्यवत्युवाच । सत्यमेवैतद् तत्सर्वमेव दूत्या गत्वा तुङ्गबलस्य